

מוז

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

עין משפט
גז מוצה

מסורת הש"ס

(א) לקמן נה' ע"ג.
(ב) ובשאלות איתא
ופירקונה' (ג) ופ' תוס'
לקמן נה' ד"ה ר"ה.
(ד) ויריב' נה' נה' מה
קפוי' אל' דפי' הקונטר'
עיקר ה' דקפי' אמתי'
משום דלרנן לא זכ' משום
דלא שאל' וז' דקני'
שיטתו עמה לא שמו'
בשטר כן אל' מתי' טעם
הוא לזילת' דתי' דטעם
דלא זכ' לפי' שלא כתב
אל' על מנת שיצאו עמה
לפי' כעלה ולפתחו'
היו כמו הטעם דתי' לא
תחתן נס'. נליון' (ה) וקמן
(ו) ו' ע"ג תוס' ד"ה
דלש"ה' (ז) ו' ו' ד"ה
ש"ן.

גליון הש"ס
תוס' ד"ה ונפין וכו' א"צ
שאני צ"ח ע"ן נטין ע'
ע"ג מדי' יד' ד"ה א"ם
ו' א"ת דאירעה וכו'
ע"ן נכסיה רבנ' פ'
שמו'.

הנהגות הב"ח
(א) תוס' ד"ה שלא וכו'
הנול קמ' אלא מעשה
ימה שפלה'.

מוסף רש"י
שלא כתב לה. חוספת
דמעתי אל' על מנת
למסרה לרמז וכו'.

מ"ד לא זכ' כרבי אלעזר. דאמר לא כתב לה כתובה אלא על
מנת לכונסה ומנה מאמיה דמקון לה רבנן הוא דלית לה איחי
ונני לא כתבה לו דלא נדוניא דהנעלה ליה אלא ע"מ מינת שואלין:
כ"ע כ"ר' בן עזריה. מרובהו הני תנאי דלעיל (מרובהו) כ"ר' אלעזר
בן עזריה דפסקין הלכתא כותמיה
לקמן [ו.ו.]: מדידה לדידה. מה שחנן
פוסק לכלה בכמותה: **תוס'**
כפונסה. תחת הנדוניא שהכניסה
לו והיא כתובה בשטר הכתובה
והוא יורש: **תוס' פירוש.** שהיא
אוכל מנכסיו מלוג שלה כגון נכסיה
שנפלו לה משינסת או שהיו לה
קודם לכן שלא שמתן לו נדוניית
כמותה: **דלא מלו.** לא יא
נפירות כדי פרוקנה והשתא כי
אלנייה ולא ידעי כמה היה פרוק
לה מדליה דהכי תיקון דליה אכיל
בין רב צין מעט והוא פרוק כל
כמה דהו: **ואיפוך אל'.** מוזנת
תחת פירות ופרקנה תחת מעשה
ידיה ונפקא מינה דאי אמרה איני
ניזונת ואיני עושה לא כלום קאמרה:
מוזנת ומעשה ידיה מזוין. שבויה
ואשה שיש לה נכסיו מלוג לא שכימי:
עונה
תיקנו ^א למצוי ולמצוי ושאינו מצוי
מדאורייתא רתניא ישארה אילו
מוזנות וכן הוא אומר ^ב ואשר אכלו שאר עמי כסותה כמישמעו עונתה זו עונה
האמורה בתורה וכן הוא אומר ^ג אם תענה את בנותי רבי אלעזר אומר שארה
זו עונה וכן הוא אומר ^ד איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות
ערה כסותה כמישמעו עונתה אלו מוזנות וכן הוא אומר ^ה ויענך ויריעבך
רבי

דכוי מדידה לדידה ולא דמי להאי דר"א דכוי מדידה לדידה
ואי הוה שייך התם אומדנא אחרנא הוה אמדין ופסק רבינו תוס'
וכן רבינו מנחם כרבנן דרבי נתן משום דמוקמינן להו כ"ר' בן
עזריה דפסקין הלכתא כותמיה כפרק
דמתי הש"ס לא דכולי עלמא כר'
אלעזר דיחויא בעלמא הוא ודלחויא
לא סמיכין והוה ר"ת הלכה למעשה
כתמן אחד שמה אשמו והיה אבי
הכלה מוחזק בנדוניא ופסק לה דלא
זכה הנעל מנח שמעתין דהכא ועוד
מיקן לא מנח ההלכה שאפי' בעל
מוחזק שיחזיק אם ממה בתוך שנה
וזמר זה בסוף ימיו מלמדת תקנה
והא דלמדין בפי' מליאת האשה
(לקמן דף טו.) הפוסק מעות לחתנו
ומת חתנו יכול הוא שיאמר לחיך
יחיי רזיה ליתן לך אי אפשי ליתן
ופריך בירושלמי ולא דברים הניקנין
כאמריה הן ומשי כשפסק על מנת
לכנס דמשמע הא אם כנס גזבה
אחי לא קנה מידי פירושו רבינו
תוס' דהם היה מתי קיימת והיכנס
רזיה ליכמה והא דלמדין כמותה
כניס ומס לרין כחכס זה שפוסק
לנחו ממון מרובה ומתה בתוך
שבעת ימי המשטה הרי הפסד כמו
והפסקד ממונו היחא אחי כרבי
נתן א"ר כרבנן ומיירי שהתן מוחזק
בה ויריך עיון שלא יקשה לרבינו
תוס' דלקמן גריס אע"פ (דף ו.)
מונח דרבנן נמי אולי כדאומדנא
דחיתון ועוד דחוק קמ' לרבינו תוס'
דמה לו להוכיח מדידה לדידה
ומדידה לדידה הל"ע ע"כ לא קאמר
רבי אלעזר אלא משום דלא נישאת אכל
לשנתי בעל ושמה היינו כשהכתובה ביד
שלא כתב א"ה אלא ע"מ מנת רבננא.
פרה מחזירו ונטרפה או ממה אכן
אם אומר לו אם מתוך יש לך לקבל
וכן (ההוא) דבין ולא אילטריכו ליה וזו
דכי לא קידשה אע"ג דבאוחו ספק
הסם נתן כסף לחנני משמר ומת
ואינו תלי אלא בנותן יש לנו ללכת
דלא אמרינן דלדעתא דהכי לא קנה
אם לא ירש להכי פריך שפיר מיכמה
דבר שאירע אחר מיתתו כי אינו
דכי לא קידשה נפשה כיון דתלוי נמי
ידיה. אע"פ (לקמן נה: וסע) דקאמר
ופריך מהכא ומשני אימא תקנו מעשה
דהכא אל' שנה היקנו מוזנות תחת
דקסבר דמעשה ידיה עיקר אכל אי
ול"ל דלא אמר ריש לקיש דמעשה ידיה
נדונייתה אכל אין לפרש תחת מנה
זמה להתפרנס ואי יקחם אכל לא בעי
ה' מרייה. אע"פ דעיקר תקנה בשביל
לה מ"מ אינה יכולה לומר איני נפדית
דדייק לקמן דלינה יכולה אשה שחאמר
להגיה הגרייתא בשביל כך ועוד דבחוקת
דפריך חזרה מה שקנתה אשה קנה
ועודה ארוכה והשתא מאי דוחקין לאוקמא
על מנת שאין לנעלה רשות בה ולא
שאמרה איני נפדית כו' אלא ודאי אינה
מתקנת לגמרי התקנה שאם אמרה היום
הכי מתקנת לגמרי תקנת פירות דהא פירות
אכתי יש לומר דלא מתי אמרה איני נפדית
ידיה אינם בעין דלא שייך למימר שזכה
לא היו עונה של תשמיש דכפרק בחרה
לן דמע' תשמיש המטה קרוי עינוי ויש
לומר דה"ר קאמר קרא עונמה לא יגרע
דבר שהוא כעניי כשמועו ממנה דהיינו
תשמיש:

ב"ח א"ר מ"ר פ"ב ח"ג
איתת ה"ל עו
טושי"א א"ה"ע פ"ג נ"ג פ"ג
ד כהני':
ב"ח א"ר מ"ר פ"ב ח"ג
איתת ה"ל כ' סג
ע"ן מה ולחין פ"פ טושי"ע
שם עימן ט"ז פ"ג כ':

תורה אור השלם
1. אם אחרת יקח לו
שארית כסותה ותננה
לא יורש: שמו"ח א"ר
2. ואשר אכלו שאר
עמי ועדן מעליהם
הפשיטו ואת בעמתיקה
פוצרו ופרשו כמש
כסר ובקשר בתוך
קלחת: מיכה ג'
3. אם תענה את בתי
ואם תקח נשים על בתי
אין איש עקוב ראה
אלהים עד בניו וברכי:
בראשית א"ג
4. איש איש אל כל
שאר בקרו לא תקרבו
לגלות עורה אני ו'
יקרא י"ח
5. ויענך ויריעבך ואכלך
את רמק אשר לא ידעת
ולא ידעון אבתך לטעון
הדורעך כי על הלחם
לכדו ידעו האדם כי על
כל מוצא פ' י' ידעו
האדם: רבי"ם ח"ג

תוספות ר"ד
חייב כמותה וכו':
ה"ר תקנו מוזנות תחת
מעשה ידיה וקבורתה תחת
כתובתה ופרקנה תחת
פירות ואמר רבא א"ר תנא
כסר מוזנות דאורייתא
רתניא שארה כסותה
ועונתה לא ירש שארה
אלו מוזנות וכה"א אשר
אכלו שאר עמי כסות
כמישמעו עונה זו עונה
האמורה בתורה וכה"א אם
תענה את בנותי: